

Najważniejsi naukowcy AGH w Krakowie pracujący przy zabezpieczaniu kłódzkich podziemi

Sylwetki na podstawie <http://historia.agh.edu.pl>

Prof. zw. dr. inż. Feliks Franciszek Zalewski (1888–1966)

Prekursor górniczych metod zabezpieczających

Specjalność: inżynieria górnicza

Urodził się 14 stycznia 1888 roku w Mławie. Zmarł 15 maja 1966 roku w Krakowie. W latach 1906–1914 studiował w Instytucie Górniczym w Petersburgu. Dyplom inżyniera uzyskał w 1923 roku na Akademii Górniczej w Krakowie. Od 1930 roku związany z Akademią gdzie prowadził wykłady z górnictwa jako prof. nadzw., a od 1936 roku prof. zw. W latach 1945-1952 pełnił funkcję kierownika Katedry Górnictwa II na Wydziale Górniczym, 1953-1963 kierownik Katedry Głębiania Szybów i Obudowy Górniczej, jednocześnie naczelny dyrektor Krakowskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego, a w latach 1949–1950 dyrektor Biura Projektów Przemysłu Węglowego w Krakowie. W latach 1945–1951 był prezesem Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej. W 1960 roku przeszedł na emeryturę, nadal prowadził jednak przez kilka lat wykłady zlecane. Opublikował kilkadziesiąt artykułów na temat transportu kopalnianego, obudowy i eksploatacji górnictwa w czasopiśmie i w pracach zbiorowych oraz skrypty i podręczniki z tego zakresu. Przeprowadzał również liczne ekspertyzy dla przemysłu.

Prof. zw. dr inż. Zbigniew Strzelecki (1922–1988)

Specjalność: górnictwo

Urodził się 23 sierpnia 1922 roku w Krakowie, zmarł 27 stycznia 1988 roku w Krakowie. Studia odbył na Wydziale Górniczym AGH, gdzie w 1962 r. obronił doktorat nagrodzony przez Ministra Szkolnictwa Wyższego. Docent od 1964 r., prof. zw. od 1965. W latach 1966–1979 Kierownik Zakładu Obudowy Górniczej, Zakładu Budownictwa Podziemnego. W latach 1969-1972 prodziekan Wydziału Górniczego AGH. Współtwórca specjalistycznego Zespołu Naukowego AGH, który miał za zadanie wykazać efektywne możliwości wykorzystania nauki w rozwiązywaniu ważnych problemów gospodarczych w skali kraju, przy ścisłej współpracy wyższej uczelni z przemysłem i jednostkami administracji państwowej. Jego badania doprowadziły do opracowania polskiej metody naukowej „Z-S”, co przyczyniło się do powstania i rozwoju metod górniczych służących ratowaniu zagrożonych staromiejskich dzielnic i obiektów zabytkowych. Prowadził nadzór autorski nad pracami

ratunkowymi na terenie dzielnic staromiejskich w Jarosławiu i Sandomierzu, Kłodzku zagrożonych oddziaływaniem wielokondygnacyjnych wyrobisk podziemnych. Za uratowanie Sandomierza uzyskał miano „Wielkiego Ratownika Zabytkowych Miast”. Pod jego kierunkiem w latach 1958–1975 sporządzono ok. 50 opracowań podstawowych, ok. 300 indywidualnych programów górniczych i ok. 1200 opinii.

Doc. dr inż. Stanisław Kazimierz Ropski (1932–2009)

Specjalność: górnictwo i geologia inżynierska (technika podziemnej eksploatacji złóż, utylizacja odpadów przemysłowych, zabezpieczanie dzielnic staromiejskich)

Urodził się 11 stycznia 1932 roku w Krakowie, zmarł 29 maja 2009 roku. W 1956 roku ukończył studia na Akademii Górniczo-Hutniczej, gdzie w 1964 r. obronił doktorat, docent od 1969. Nauczyciel akademicki na Wydziale Górniczym. W latach 1970–1992 kierownik Zakładu Techniki Podziemnej Eksploatacji Węgla, a w latach 1979–1985 wicedyrektor Instytutu Górnictwa Podziemnego i Bezpieczeństwa Pracy. W latach 1987–1989 członek Sekcji Technologiczno-Górnictwa PAN, 1955–1992 członek SITG NOT, członek Komisji Zarządu Głównego, dyrektor Generalnego Górnictwa. W latach 1989–1996 kierownik Zespołu w AGH ds. Zabezpieczenia Dzielnic Staromiejskich w Polsce. Wychowawca i nauczyciel wielu pokoleń młodzieży, naukowiec górnik, pasjonat historii podziemnych zabytków kultury materialnej m.in. Sandomierza, Jarosławia, Kłodzka, Opatowa. Autor kilkudziesięciu publikacji, w tym kilku książek i patentów. Promotor kilku prac doktorskich.

Dr inż. Zbigniew Jan Jura (1930–1988)

Specjalność: aerologia górnicza

Urodził się w 1930 r. w Krakowie, zmarł 1 maja 1988 r. także w Krakowie. Ukończył studia na Wydziale Górniczym AGH. Już podczas studiów pracował na stanowisku asystenta w Katedrze Aerologii i Hydromechaniki Górniczej AGH. Pracował także w Żupie Solnej w Wieliczce, Kopalni Rud Żelaznych k. Częstochowy, Kopalni Węgla Kamiennego k. Rybnika. Jednocześnie pracował naukowo; pracę doktorską obronił w 1963 r.

Na stanowisku adiunkta w Zakładzie Aerologii Górniczej Instytutu Górnictwa Podziemnego i Bezpieczeństwa Pracy Wydziału Górniczego pracował od 1963 r. do śmierci w 1988 r. Był autorem 40 prac naukowych i publikacji ogłoszonych w kraju i za granicą, współautorem ok. 100 ekspertyz dla przemysłu. Był członkiem Zespołu Naukowego AGH ds. zabezpieczenia pod względem górnictwem zabytkowych obiektów w Polsce, członkiem sekcji Aerologii Górniczej PAN.

Doc. dr inż. Karol Drzewiecki (1921–2008)

Specjalność: górnictwo i geologia inżynierska, eksploatacja podziemna złóż, tapania, wyrzuty gazu i skał, technika strzelnicza, materiały wybuchowe

Urodził się 2 października 1921 roku w Czechowicach. Zmarł 16 kwietnia 2008 roku. Ukończył AGH w 1951, gdzie w 1963 obronił doktorat. Prodziekan Wydziału Górniczego w latach 1972–1975, 1981–1983 oraz zastępca dyrektora Instytutu Górnictwa Podziemnego i Bezpieczeństwa Pracy Wydziału Górniczego w latach 1985–1991. Autor 30 publikacji.